

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Gospodarcza i Monetarna

WERSJA TYMCZASOWA
2007/2023(INI)

20.4.2007

PROJEKT OPINII

Komisji Gospodarczej i Monetarnej

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie modernizacji prawa pracy w celu sprostania wyzwaniom XXI wieku
(2007/2023(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Donata Gottardi

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Gospodarcza i Monetarna zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla konieczność zaproponowania innowacji społecznych, gospodarczych i regulacyjnych z poszanowaniem dorobku prawnego Wspólnoty i promując go, przy zaangażowaniu partnerów społecznych i w oparciu o umowy społeczne, tak jak wymagane jest to na szczeblu instytucjonalnym, oraz zauważa, że należy dokonać zmian w organizacji i kulturze pracy opierających się na zaufaniu, godności i odpowiedzialności;
2. wyznacza cel, jakim jest stworzenie większej liczby dobrej jakości miejsc pracy wykorzystując wzrost gospodarczy i konkurencyjność do poprawy warunków życia i pracy oraz w dalszym ciągu sprzyjając rozwojowi w poszanowaniu spójności społecznej i trwałego rozwoju na rzecz przyszłych pokoleń oraz zmian, jakie pociągają za sobą wyzwania demograficzne, globalizacja, nowe technologie i gospodarka usługowa;
3. z zadowoleniem przyjmuje podejście stosowane wobec pracy nielegalnej i tzw. „szarej strefy”, które, chociaż w różnym stopniu występują w poszczególnych państwach członkowskich, działają na szkodę systemu produkcji i konsumentów, obniżają wpływy z podatków i prowadzą do nieuczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami;
4. uważa, że konieczne jest zrównoważone połączenie elastyczności i bezpieczeństwa poprzez uwzględnienie wymagań przedsiębiorstw, jak i pracowników; ponownie przypomina o konieczności dążenia do elastyczności wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, począwszy od rodzaju pracy, a skończywszy na godzinach pracy; wskazuje na potrzebę rozpatrzenia kwestii przydzielania obowiązków i godzenia życia zawodowego z życiem rodzinnym i osobistym; uważa za konieczne wzięcie pod uwagę wszystkich typów pracy, w tym zawodów związanych z opieką nad innymi osobami i wolontariatu;
5. podkreślając, że nie istnieją dowody naukowe na potwierdzenie tezy, że wzrost zatrudnienia jest wynikiem przejścia od ograniczania elastyczności, gdy pracownicy podejmują pracę, do złagodzenia wymagań związanych z elastycznością, gdy odchodzą z pracy, lub też wynikiem przejścia od ochrony poszczególnych miejsc pracy do ochrony rynku pracy, zwraca uwagę raczej na możliwość zastosowania zmian w sposobach ochrony, niż rozwijania lub ograniczania ich, oraz wyraża zaniepokojenie ryzykiem związanym z przeniesieniem kosztów na budżet państwa, co pociągnęłoby za sobą możliwe konsekwencje dla Paktu Stabilności i Wzrostu;
6. przypomina o konieczności prowadzenia aktywnej polityki pracy opartej na uczeniu się przez całe życie, a nie jedynie w chwilach kryzysu zatrudnienia, uważając, że możliwość zatrudnienia i dostosowania się siły roboczej zapewnia bezpieczeństwo zarówno przedsiębiorstwom, jak i pracownikom, i jest kluczowe dla konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy.